

Nykterhetskampen Kef.

Av Karl Heilberg

I Venstad, Tråne socken, en mil från staden Kristianstad i nordöstra Skåne, bodde för 25 år sedan en fattig och sjuk skolslutarinna med sju barn. Den dagen, då denna berömda lärarinnan började sin verksamhet i det enkla hemmet, tygdes hon värdig gyllene drömmar, fyllda då tolv år. Visseligen lät för ung att förstå livets hela innebörd, var han dock icke för ung, i moderns tycke, att denna dag lysa till en sanningsfullt liv, som hon därtill endast dunkelt ansåg. Det var den 1 april och när dagens enda fastighet var övert, kallade modern sin framför sig, och med matt stämma berättade hon honom följande:

Johan, min son, du fyller i dag tolv år. Jag är icke frisk som du vet. Lungsoten tar mina livskraft och jag vet icke huru många år jag får vara med att försöka födelsoförelse. Jag vill därför icke låta denna dagen gå förbi, med mindre jag från dig erhållit ett löfte — ett heligt löfte. Det är sågott jag vill du skall löva mig, men innan jag talar om vad det är, vill jag berätta några händelser ur din mors och fars liv, som också berör dig själv. Jag är född i denna by, som du vet; det gamla hemmet finnes ännu kvar och ägas av min bror — honom, som du kallar morbror. Jag var som ung lycklig; mina föräldrar voro välbärgade. Vid sidan av ett mindre jordbruk hade de en större bageriövers och de voro kända vida omkring i bygden. Som ung ficka sånges jag till skolan för att grundligt studera yrket och blev sedan en av de styrande i affären, som väste varje år. När jag var 29 år gammal kom en ny, ung lärare till byn, direkt från Lund. Han var en exemplarisk och skicklig ung man, med poetisk begåvning. Han sökte efter sin ankomst hit, ett passande matställe och en händelse blev han anvisad mina föräldrar hus. I mitt hem intog han sina matställen. Han bodde i skolhuset. Vi blevo snart goda vänner, den unge läraren och jag, och det dröjde icke länge förrän han erövrade mitt unga, lättörda hjärta. Det var ungdomens ljusa, hänförelseglans. Och ett år voro vi gifta och inflyttade i den "gamla skolan", som vi nu kalla den, sedan vi fått en ny, mera modern skola i byn. Livet var lugnt och härligt den första tiden efter giftermålet. — Ja, alldeles för lugnt för mig, som varit van vid rastlös arbete både som lärare och som skicklig yrkesman. De små systerna i mitt hem voro lätt utlösta, — varför, tänkte jag, kunde jag icke fortfarande hjälpa min bror i bageriet då och då. Jag saknades så mycket där hemma; ingen kunde som jag dekora de stora spekerbakelser som ständigt beställdes för bröllop eller begravningar. Jag resonerade som sått denna användning av min tid skulle ge oss en väcker extra inkomst, som icke var att förakta, helst som lärarlönen var liten på den tiden. Din far, som var tillmötesgående i allt, hade ingenting att invända mot förslaget och så kom det sig att jag skötte mitt hem och evd där om dagarna, men arbetade oftast hela natten i föräldrabuttet. Allt gick väl ett års tid, allt det rymte spriddes i byn att till slut inte rätt till i skolan om kvällarna. Folk hade gått förlorade, och sett lusa i näströven och linfrån hade där fört muntert stof och skratt. Ja, man hade hört sånger sjungas där långt ut på nätterna. Jag ville inte sätta till denna rykten i byn, men företog spionering på egen hand. Till min fasa fann jag att rykten talat sanning. Din far, som kanske tröttnat på en samheten de långa kvällarna, hade, mig ovetande, stiftat bekantskap med några karlar i byn, som olyckligtvis inte voro av det högädliga slaget.

Du känner den gamle knekten Norrbäck, som ännu lever här? Han var ledare i ligan som gjorde din far lycklig. Hans nya vänner lärde honom att dricka spritdrycker — han, som före vårt giftermål aldrig smakat en droppe. Det var, för mig, en förtärlig upptäckt, men den gjorde förtärlig förtärlighet var redan utslut. Anklagelserna, som jag riktade mot mig själv — min föremålighet om makt, — endast ökade det straff som drabbade mig. Jag försökte att gottgöra; lämnade mitt arbete där hemma, stannade hos din far och drev där de falska vännerna som förtört honom. Jag försökte med vänlighet och kärlek väcka honom till beseining, men vanans makt var redan starkare än hans och min gemensamma vilja och det blev i många år en nästan upplöst strid. Det gick så långt att ja far inte alltid var nykter i katern. Men inen i byn ville lyfta en inger mot honom. Han var älskad av barnen, av föräldrarna och skolledet, ja, till och med av prästen.

Köp edra möbler och hushållsredskap på samma sätt, som ni köpte er på — men med den förtärliga förtärligheten av inga räkta och inga extra kostnad av något slag. Köp edra möbler.

LA Barfield... på samma sätt, som ni köpte er på — men med den förtärliga förtärligheten av inga räkta och inga extra kostnad av något slag. Köp edra möbler.

Slutligen var det några verkliga vänner som funno en utväg. De rådde din far att resignera och söka ny skola i en avlägsen trakt; att börja livet på nytt, fjärran från de gamla kamraterna. Detta gjorde han. Med felfritt se-debetyg sökte han och fick kallelse till en ny skola i Östra Göttinge härads öbygd, långt från större samhällen. Även där uppe i ödemarken hade han en bitter strid att utkämpa mot kung alkohol, men, min son, det är glädjande för dig att veta, det han vann striden och levde de sista sex åren av sitt liv lycklig, och fri från den ödesdigra vana som kostat oss alla så mycket. Han begravdes där uppe i Råke kyrkogård i fjol, som du vet, och så flyttade vi hit igen till min barndoms by, där du och dina systrar är födda. Min son, jag känner att jag snart själv får vila vid sidan av mina kära föräldrar i Tråne kyrkogård, men i dag vill jag att du skall löva mig en sak. Lova din mor att du aldrig i ditt liv dricker ett glas brännvin?

Och som Johan, rörd av studentens högtidlighet, tog sin moders hand, och med tårnängad röst, gav det begärda löftet. Modern, som levde endast några korta år efter denna händelse, anade icke att hon sått ett frö, som skulle växa upp till ett starkt och fruktbarande träd. Hon anade icke att hon i den unge gossens själ väckt ett outslutligt hat mot rusdryckerna och inte heller kunde hon drömma om att hennes son skulle bli en av Sveriges bemärkta nykterhetskamper, vars eldiga sånger och dikter skulle sjungas av svenska godtemplare världen runt. Men så blev det. Att Johan förstärkt vikten och innebörden av moderns berättelse visade han genom, i det förändrade sätt, han nu visade den gamle knekten Norrbäck, hans fars falska vän. Förut hade han alltid hövligt hälsat den gamle när han mötte honom på gatan, men nu hälsade han aldrig mer och varje gång han gick förbi den gamle knektens hus, som låg alldeles utom vägen, kastade han en föraktlig blick ditåt och mumlade en förbannelse. Att följa den unge gossen på hans utvecklingsbana, mot de mål han försett sig, skulle fylla en bok; vi måste nu, nödvändigtvis endast beröra några av de viktigaste händelserna i hans liv.

Johan sändes till Lund vid sjutton års ålder för att, liksom fadern, bli lärare. Modern dog vid denna tid. Den unge mannen blev snart bland kamraterna i skolan och av skånska pressen känd under signaturen "Kef". Han började nämligen, redan som ung, systia med litteratur i såväl som den obunden form. Kef, som vi nu vill kalla honom, in-gick tidigt i godtemplarorden. Blyg och tillbakadragen i början utvecklade han efter hand medfödda gåvor och blev inom få år en god talare. Sin betänksamhet som lärare övergav han snart, för sitt riktiga arbete: tidsnings-männens. I slutet på 1900-talet finner vi honom som medarbetare i Kristianstadsbladet. Vid denna tid börjar hans verkliga insats i nykterhetsarbetet. Han var nu en mycket anlitad och populär talare. Hans rykte som skald växte samtidigt. Vid denna tid utgav Kef sin första diktsamling från Svenska nykterhetsförbundet, Stockholm, som efter några år följdes av en andra samling. De flesta dikterna från denna tid äro mäsda med hans nykterhetsintresse. Han var riddaren som upptagit kampen mot kung Alkohol — en strid på liv och död. Ung, stark och full av häfnörelse, använde han hela sin själskraft i denna strid. I en av sina tidiga sånger sjunger han:

Jag är stolt att jag vigde min levnad en gång till att leva i fälttågets dräkt, och jag känner ibland att kanhända jag är av en framfaren korsfararsläkt. Ja, jag vill såsom den, våga anda och allt för en härlig idé, jag fått kär, och den höga idé, som jag vill väga mig för, är den fana, som korstecknet bär. Jag vill vara en man, en soldat, med gövlar. Bött ett nummer i Majhärens led, där den kämpar för sköhet, för sanning och ljus. Där vill jag som soldat vara med. Under flygande fanor och klingande spel vill som kämpe jag leva och dö. När min spanande längtan dock skä-dar en skynt utan framtidens lyckliga ö.

Kef började 1904 egen tidning, "Kristianstads-Kuriren", som dock misslyckades, ekonomiskt. Några år senare finner vi honom i Jämtland, som redaktör för en österundstidning. Även där började han egen tidning, men hade inte bättre tur än första gången. År 1910 kom en kallelse från godtemplarorden i Amerika. En talare behövdes och valet föll på Kef. Mellan åren 1910—18 gjorde Kef 3 eller 4 amerikaresor och uppträdde över hela landet och delar av Kanada som nykterhetstalare och föreläsare i skandinavisk litteratur. Men dessa resor voro inte ett oblandat nöje. Han skaffade sig både vänner och fiender här bland ledarna inom orden. Kef försökte kanske omilaga nykterhetsarbetet i Amerika efter svenskt mönster, men detta stötte på motstånd. För mycket hälsenskt till lynne och lägnung, kunde han icke helt lämpa sig efter amerikanska förhållanden. Striden var bitter. Trött på det hela, förbittrad och ekonomiskt utarmad

lämnade han oss. I den lilla tidningen "Nya Sverige", som han utgav i Worcester, Mass., sände han ordena ledande män i U.S.A. följande sarkastiska avskedshälsning:

Jag skulle böja mig för vind och väder, för män med hjärnor utav brosk och svamp. Jag skulle kläda mig i bönskåder och sänka kängorna i min frihetskamp. Jag, som har vikt mitt liv åt idealer, om också blott en fackla blev mitt svär. Jag skulle stänga in mig här i dalen — när höga viddar är min enda värld. — Du not, du däre, hur jag dig må källa. Sjung ut ditt trållföruft vid annan port. Men jag, kan jag ej segra, vill jag falla. I stridens rastning som de andra gjort. De senaste åren ha vi inte hört mycket om nykterhetskampen — tills helt nyligen. Lyckans gudinna har insett honom i sin gyllne mantel; han har nätt livets höjder och ekonomiska svårigheter hindra ej längre hans sång. Men han är fortfarande trogen sin ungdoms ideal. Han kämpar ännu för ungdomens fostran och ett helnykter Sverige. Senast i somras, under den beta förbudsstriden dånade hans sång i "Reformatorn" med samma kraft och hänförelse som för tretio år sedan. Vad häst annat han i livet glömt — aldrig glömdes han löftet till sin dödsjuka moder och därför minnas vi honom i dag och ta av hatten för nykterhetskampen som offrat sitt livs bästa krafter för en stor och världsfrälsande idé. Och vill jag nu presentera för läsaren, berättelsen hjälte, min broder, redaktör Johan Heilberg, Stockholm, som den 1 april fylt 50 år.

De skildes, broder, våra levnadsbanor i ungdomstiden, vem tors det kändras. — den ena skuggades av Sveriges fanor i stjärnbanerets strålgångs lag den andra. Men löparna ha aldrig under loppet glömt vägens utgångspunkt, i tider flydda. De mötas de — på själavandring, i hemmets dal, vid deras moders hydda. (S.A.P.)

FRAN SV. LUTH. CANADAKONFERRENS 10:DE ARSMÖTE I WINNIPEG, MAN, D. 21—25 MARS 1923. Sv. ev. luth. Sion-församlingen i Winnipeg, som så välvilligt inbjuddi Canadakonferensen att hålla sitt 10:e årsmöte därstädes, har nu till alla delar bekräftat och erkända tacksamhet utifört detta sitt värdskap mot konferensens alla pastorer och ombud och flera övriga inbjudna och besökande pastorer och missionärer, män och kvinnor från när och fjärran, som samlats till det stora kyrkomöte, som nyligen höllits i Winnipeg. Verkställande kommitténs medlemmar anlände och började sitt arbete redan den 20. och på morgonen den 21 började konferensens övriga representanter att samlas och möttes vid järnvägsstationen av därtill utsedda mottagningskommittéer, som eskorterade gästerna till kyrkan, där de registrerades och fingro anvisning om logi m. m. Första dagen, onsdagen d. 21, hölls tvänne sessioner, kl. 10 och 12 f. m. och 2—4 e. m. av samtliga pastorer såsom en pastoralkonferens. Det kändes gott att på kallelse av ordföranden så samlas i det sköna templet, gemensamt få sjunga nås och psalmverser, höra Guds ord läsas och förenas i bön om ledning och välsigelse över konferensen och dess mission. Därpå följde här nu en diskussion över de fyra förut angivna ämnen. Pastor R. Kaelding var förordad talare. Han framhöll sitt ämne på ett allvarligt och intress väckande sätt, som gav en god stämning åt mötets början. Därpå följde en livlig diskussion, som upptog övrig tid av första sessionen. Vid eftermiddagens session föredrog pastor N. J. Lundahl först sitt ämne. Vid förberedd, framhöll han på ett fängslande och övertygande sätt den närvarande ställningens och stora problem inför vår konferens verksamhet. Detta ledde till en resolution att rekommendera till konferensmötet avseende angående en begäran till synodens missionstyreelse om anställandet av en konferensmissionär. Därpå talade pastorerna O. Lindgren och L. Alexander öfver deras angivna ämnen, och efter en kort diskussion och utnämmandet av en kommitté för pastorernas reseskassa ajournerade pastoralkonferensen. På onsdagskvällen började egentligen konferensens allmänna årsmöte med firandet av högmässogudstjänst med stor församlingstillställning. Konferensens ordförande, pastor O. P. Johnson, predikade, och pastorerna O. Lindgren och N. J. Lundahl tjänade som liturg. Församlingens goda sångkor, under dess skickliga ledare pastor C. A. Anderson, bidrog med skön sång. Församlingens pastor hälsade konferensens hälsigt välkomna och anhönt till dessa hälsningsord Pa. 21: 2 och sade, att då vi samlas om omkring Guds ords skatter, så låter Herren oss vita på gröna ångar och för oss till vatten, där vi finna vederkivelse och ro. Sedan med nästa dags morgon fortsatte konferensen med sina förhandlingar och gudstjänster varje dag, enligt det angivna programmet — från torsdag morgon till söndag kväll. Ett rikt och omväxlande program, som kunde fylla de olika täkkesätt och krav. I vanli-

ga fall anses affärssessionerna som torra, tråkiga och tröttnande, ja, som ett nödvändigt ont. Då är det gott, att det givnes en uppbyggelsestund och en vederkivelsestund före varje affärssession samt efter dagens bekymmersamma arbete, då man får njuta av en högtidlig och inspirerande gudstjänst. Men för andra anses affärshandlingarna kanske såsom det hela och egentligen vid ett konferensmöte. De av torde anse, att de många gudstjänsterna med predikningar och uppbyggelsestunder med Guds ords betraktande och sjungandet av andliga sånger endast är en onödig idisspällan och ett tröttnande påhåg. Därför gott, att programmet värlar, så att alla må tillfredsställas. Sex affärssessioner höllös, förtreda eller inledda av en halv timmes gudstjänst, då goda predikningar höllös av de olika pastorerna, med text från böneupptur ur Herrens bön i successiv och tillämpningsord ordning. Vid första sessionen förekom namnupprop på konferensens församlingar, dess pastorer och ombud. Det kändes nöjdeligt att höra, det så många församlingar övaka, och även för att låta representanta sig. Dock var representationen bättre än förlidat är, och särskilt Alberta var väl representerad. Tidningsreferenter utnämndes. Där på hördes ordförandens årsberättelse. Även hördes sekretarens för missionsstyrelsen rapport — en sakrik och välskriven rapport. Ett utskott valdes att genomgå och framlämna rekommendationer i dessa rapporter. Ämbetsmännen löner höjdes något. Till ordförande återvaldes pastor O. P. Johnson, till v. ordf. valdes pastor O. Lindgren, till sekretäre pastor Pontus Peterson, och till kassör återvaldes mr. P. Nelson och pastor N. J. Lundahl till statistiker. Vid andra sessionen framställdes en hälsning från synodens gemensamma läroverk i Rock Island, Ill., samt från Red River Valley konferensen av dess ordförande S. W. Swanson från Warren, Minn., som förordade en närmerke samverkan med Canadakonferensen för nyttjandet och understödandet av deras läroverk i Warren, Minn.

Men vi kunna ej gå i detalj om alla de överläggningar och beslut, som förekom, eller om alla de rapporter och hälsningar, som hördes. Naturligtvis mottogs och godkändes konferensskärens rapport. Petitioner om lönesunderstöd från de olika pastorerna diskuterades och beslötos om enligt mest sparsamma och rättvisa principer. Insen pastor synes ha över \$1,500 per år med boställe, utan boställe i något fall mer, men en del också mindre. Till revisorer återvaldes samma medlemmar, som tjänat förut. Till lekmanmedlem i verkställande kommittén valdes Chas. A. Johnson, Water Glen, Alta, och Viktor Lindgren, Czar, Alta. Såsom ombud till synodalmötet valdes pastor N. J. Lundahl, och suppleant pastor C. A. Larson. Lektmän: Victor Lindgren, och suppleant mr. Strindlund, Winnipeg, och till medlem i synodalmötet mr. John Long, och suppleant E. A. Hoffman. Man beslöt att ingå till Augustiansynoden med en ödmjuk begäran om \$10,000 understöd för konferensen under året samt likaledes till K. H. O. H. M. om ett bidrag å \$1,000. Det beslöt, att konferensens anslag till sin hemmission och övriga anslag bli desamma som föregående år. Här inberäknas även de bestämda kollekt till olika ändamål, och härtill beslöt även om en kollekt för judemissionen den 10 söndagen efter trefaldighetsöndagen. Större gudstjänster och fester. Vi ha redan nämnt om hörmässogudstjänsten på onsdagskvällen, då konferensen högtidligen öppnades och alla de samlade bjödos välkomna. På torsdagskvällen hölls en mycket stämningfull fastlagsgudstjänst, med en kraftig predikan av pastor N. J. Lundahl. På fredagskvällen hölls en god K. H. M. föreningsfest, då det illustrerades: föredrag om vår nya afrikamission hölls av pastor N. L. Melander, nu utgående missionär till Afrika, samt en intressant och medryckande predikan av pastor John Benick, i supprentend för judemissionen i U. S. A. Även Mrs. A. Westeen från Grand Forks, N. Dak., som var närvarande under hela mötet, representerade K. H. M. i vår synod, höll ett hjärtvarmt tal. En god kollekt uppbars vid detta tillfälle, att fördelas lika mellan de tre repr. verksamhetsgrenar. På lördagskvällen hölls en allmän bön- och andaktstund med god tillslutning och många deltagare. Även vid detta tillfälle gjorde pastor Benick ett gott inlägg. På söndagen, den största dagen i högtiden, firades högmässogudstjänst och nattvardsgång, med skriftlöst av pastor O. Lindgren och predikan av pastor Pontus Peterson. Vid söndagskvällen efter gudstjänsten talade pastorerna O. P. Johnson, C. G. Grönberg och Pontus Peterson till de uppmärksamma och kunningsökande barnen och lärarna av församlingens söndarskola. På söndagen avsöts konferensmötet med en sånggudstjänst eller konsert, då församlingens stora och välöfvade sångkor, som förut bidragit till alla de större gudstjänsterna, nu hade ledning av och gav det förnämsta av programmet medelst sin vackra sång. Även några nummer av solosång förekom, bl. a. av en skotte, som kunde sjunga på svenska. En pre-

dikan hölls också av pastor N. J. Lundahl. Så framstående oratoranden pastor O. P. Johnson å konferensen i Amerika hade konferensens och alla de besökande varma tack till Sion-församlingen i Winnipeg och des pastor för det goda och fruktiga sätt, på vilket vi inbjudits, mottagits och underhållits under detta det lutherska Svensk-Canadas stora kyrkomöte i Winnipeg. Tackem Herren, ty han är god, ty hans nåd varar evinneligen. Enligt uppdrag. Leonard Alexander.

NEW YORK-GÖTEBORGER RADIO DETTA AR Kungliga telegrafstyrelsen i Sverige har haft en representant, som tillbrakt de sista två månaderna i Amerika och träffat arrangemang för leverans av de apparater och instrument, som skola användas vid den starka radiostation, som man ämnar uppföra vid Göteborg. Kontraktet å denna anläggning, vilket vanns av The Radio Corporation of America i konkurrens med engelska, tyska och franska bolag, omfattar leverans av en 200 kilowatt generator av Alexandersons patent med tillhörande utrustning, apparater, instrument etc. för en komplett installation. De ställmaster, som komma att uppåras antennerna, komma att bli ungefär lika höga och lika konstruerade som de, som användas vid de moderna amerikanska radiostationerna, men masterna komma att konstrueras och byggas av en svensk firma. Man har beräknat, att installationen skall vara färdig, och att de första program skola kunna företagas redan detta år. Göteborg är för närvarande det mest betydande kommunikationscentrum i Sverige; det är icke endast sätet för den nya radiostationen, som håller på att uppföras, utan utgör också ändstation för kabellarna från England och Danmark och den från Stockholm. Den nya radiostationen kommer att skötas av Kungliga telegrafverket. Då stationen blir färdig, kommer man att få direkt förbindelse med Rocky Point-stationen på Long Island, som tillhör The Radio Corporation of America. Detta kommer att bli den första direkta radioförbindelsen mellan Sverige och Förenta Staterna. Man har förhoppningar om att trafiken kommer att löna sig, så att inkomsterna komma att ge ett tillfredsällande utbyte på de kapital, som nedlagts. Som Sverige för närvarande icke har något vittgrenat internationellt kabelsystem och därför hittills varit beroende av främmande länder, då det gäller internationella kommunikationer utanför Skandinavien, så är det troligt, att man kommer att sätta den nya stationen i stånd så fort som möjligt att övertaga den internationella telegraftrafiken, särskilt då med Förenta Staterna och andra avlägsna orter. Den modernisering av det svenska telegrafsystemet, som pågått stadigt under de senaste tre åren, kommer att vara till stort gagn för den transoceaniska radiotraffiken med Stockholm Sverige har för närvarande fyra så kallade radiokompassstationer av den vanliga mottakartypen, varigenom fartygs läge på havet kan utfinnas genom krysspjälling. Nu planerar man att anlägga ytterligare flera dylika stationer, och fastän försök gjorts med instrument av annan tillverkning än dem som nu användas, så är det troligt, att man kommer att hålla sig till samma konstruktion, som nu användas. Svenska regeringen intager gent emot radiotraffiken en ståndpunkt ungefär liknande den som intages av engelska postväsendet. Svenska regeringen har nyligen beviljat rättighet till "broadcasting" åt ett bolag, vars kapital äges till huvudsaklig del av AEG:s dotterbolag i Sverige och Svenska Marconibolaget. Endast detta bolag får upprätta "broadcasting" stationer i landet. Licenser för användning av radioapparater komma att utännas endast till svenska medborgare, och endast till sådana, som inneha apparater av svensk tillverkning. Tillverkningen av dessa kommer givetvis att omhändrhas av de två ny nämnda bolagen. Vad radiotraffiken beträffar, kom-

PÄNNINGFÖRSÄNDELSE SÄNDAS UNDER GARANTI. KÖP BILJETTER HOS OSS. MIDNATT-SOLENS LAND LOCKAR NORDBON TILLBAKA TILL GAMLA LANDET. Skall ni göra en tripp hem till Sverige i sommar? I så fall sätt er i förbindelse med oss, och vi vilja med största beredvillighet giva alla nödvändiga upplysningar. Vi representera alla de skandinaviska såväl som andra ångbåtslinier, varför ni kan välja emellan den nu så populära Svenska linjen eller den Norska och Danska. Eller ni kan resa med de canadiska eller engelska linjerna via England, Tyskland eller Frankrike. Massor av svenskar komma i sommar att resa hem på besök, och samtidigt besöka den storartade jubileumsutställningen i Göteborg. Denna utställning kommer att draga folk från alla länder, och kommer att pågå från den 8 Maj till den 30 September. Passa på tillfället att se denna storartade utställning och samtidigt göra ett besök i gamla Sverige. Önskar ni någon släkting eller vän att komma hit? Om ni skall sända dem biljetter, stå vi även till tjänst med all hjälp och de upplysningar ni behöver. Vi bistå vid anskaffandet av pass för dem som önska resa till eller från Sverige. Alla förfrågningar bevaras med nöje. Men vi göra detta med det mål för ögat, att vi önska sälja biljetterna till dem av våra landsmän, som göra dessa förfrågningar. När ni sänder pengar till Sverige, sänd dem genom oss. Vi vilja framhålla, att pengar, som avändas genom oss, garanteras absolut emot förlust. Alla pänningsförsändelser, som kommer till oss, äro inom 24 timmar efter dess mottagande på väg till sin bestämmelseort. Som den svenska kronan nu står i pari, d. v. s. för varje dollar erhåller man cirka 3 kronor och 60 öre, under det att man för den norska kronan för varje dollar erhåller de sista månaderna mellan kr. 5.20 samt 5.40, så är det ett ypperligt tillfälle för svenskar att placera sina pengar i norska banker, vilka dessutom ge högre sparbankränta eller mellan 5 till 6 procent. Låt oss taga ett exempel: En person som sänder \$100 till en bank i Sverige erhåller därför kr. 360 jämte högst 4 proc. ränta. Detta gör att han efter två år har till godo endast kr. 893.36. Om han sänder samma summa till Norge erhåller han i första hand \$150 (då ha vi noterat den lägsta kurs, eller kr. 5.10) och efter två år har denna summa stigit efter 5 proc. ränta till kr. 555.66, eller kr. 166.30 mer än i den svenska banken. Detta under förutsättning att den norska kronan stiger till pari, vilket den är tvungen att göra under den närmaste framtiden. Sänd oss det belopp ni önskar sända, i dollara, och vi utfärdar "draft", betalbar i vilken som helst bank i Sverige, Norge eller Danmark. VI HAVA TJUGO ÅRS ERFARENHET I DESSA AFFÄRER. P. M. DAHL STEAMSHIP AGENCY 325 Logan Avenue. Telefon A9011 Winnipeg, Man. "Pionjären bland de skandinaviska ångbåtsagenterarna i Canada"

TANK PÅ DR. L. E. LOVEGREN (Skandinavisk Tandläkare) Då edra tänder behöva uppmärksamhet Smärtfri utdragning. Arbetet garanterat. Svenska talas. Kontorstid:—8.30 till 5.30. Hörnet av Main och Market (Nära City Hall) Tel. A 8323 Winnipeg, Man.

PATENTER Trade Marks—Copyrights Fetherstonhag & Co. Den gamla etablerade firmen 36—37 C.P.R. Building. Hörnet av Post & Main St. WINNIPEG Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välskända firma. Skriv efter upplysningar.

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street New York. Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla moderna ordningar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare. REKOMMENDERAS AV LEDANDE ANGBÅTSBOLAG Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten mer man i Sverige att bli avsevärt mer besvärad av störningar (interferens) än här i landet. Till trots av att man ännu icke haft några privata radiobolag och radiostationer av hög effekt i landet, så har man allared haft bevärligheter att upplätta radiomeddelanden, detta på ågrenad av interferens från stationer i andra länder, särskilt kring Östersjön och Nordisjön. GYNNA S. C. T.